

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové a ve věci

žalobce

P. B., narozen XY. XY. XXYY
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8

proti
žalovanému

Magistrát hlavního města Prahy
se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP
694310/2019/C/Hof,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 9. 3. 2021 se žalobce domáhal toho, aby žalovaný pokračoval ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S- MHMP 694310/2019/Hof a vydal v něm meritorní rozhodnutí o odkladu podaném žalobcem dne 21. 3. 2020 proti příkazu k uložení pokuty ze dne 24. 2. 2020, č. j. MHMP 335608/2020/Hof.
2. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti ve věci:
3. Žalovaný dne 29. 7. 2019 zahájil proti žalobci řízení o přestupku řidiče (pod č. j. MHMP 1525674/2019/Hof). Dne 20. 8. 2019 bylo žalovanému doručeno podání žalobce (zaslané z datové schránky P. K.), v němž P. K. sdělil, že převzal zastoupení žalobce v daném řízení. Přílohou podání dle jeho obsahu měla být i plná moc udělená žalobcem P. K. k zastupování, avšak doložena nebyla. Tato byla žalovanému zaslána P. K. až následující den mailem ze dne 21. 8. 2019.
4. Dne 1. 10. 2019 byl vydán v pořadí první příkaz k uložení pokuty žalobci, proti němuž byl podán P. K. odpor; v odporu bylo žalovanému dáno zmocněncem na vědomí, že již žalobce nezastupuje, jelikož žalobce v řízení o zaviněném přestupku zmocnil ke svému zastupování společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o.
5. Žalovaný poté dne 24. 2. 2020 vydal v pořadí druhý příkaz k uložení pokuty žalobci, č. j. MHMP 335608/2020/Hof, jenž byl zaslán jak do datové schránky žalobce (dle doručení byl příkaz žalobci doručen dne 24. 2. 2020), tak jeho zmocněnci, tj. společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. (dle doručení byl příkaz do datové schránky zmocněnce dodán dne 24. 2. 2020 a doručen byl fikcí dne 5. 3. 2020). Právní moc příkazu byla vyznačena dne 14. 3. 2020. Dne 24. 2. 2020 žalovaný pořídil kopii výpisu z obchodního rejstříku společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., z níž vyplynulo, že společnost má zapsaného jednatele Ochranu řidičů o. s. (vznik funkce dne 23. 11. 2018), který je při výkonu funkce zastupován osobou M. P.).
6. Dne 21. 3. 2020 byl žalovanému doručen odpor proti v pořadí druhému příkazu. Odpor byl odeslán z datové schránky společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. Včasnost podání odporu byla odůvodněna tím, že příkaz byl zmocněnci doručen až dne 21. 3. 2020, jelikož osobě M. P. (zastupující jednatele) byly přístupové údaje, umožňující přístup do datové schránky doručeny až dne 21. 3. 2020. Tudíž v době, kdy správní orgán doručoval příkaz do datové schránky společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., tato nemohla být vůbec užívána.
7. Dne 8. 9. 2020 podal žalobce v zastoupení společnosti Pomáháme a chráníme s. r. o., opatření proti nečinnosti, v němž požadoval, aby ministerstvo dopravy zavázalo žalovaného rozhodnout o odporu proti příkazu k uložení pokuty ze dne 24. 2. 2020.
8. Dne 22. 9. 2020 ministerstvo dopravy usnesením pod č. j. 2148/2020-160-SPR/3, nevyhovělo žádosti žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného, neboť žalobce v době rozhodné měl požádat o určení neplatnosti doručení dle § 24 odst. 2 zákona

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“) a nikoli uplatnit opatření proti nečinnosti. Ministerstvo dopravy proto konstatovalo, že žádná nečinnost žalovaného v dané věci nebyla zjištěna.

II.

Žaloba, vyjádření žalovaného.

9. Žalobce v žalobě předně stručně zopakoval skutkový stav věci s tím, že příkaz k uložení pokuty ze dne 24. 2. 2020 nemohl být do datové schránky zmocněnce žalobce, tj. společnosti Pomáháme a chráníme s. r. o., doručen fikcí dne 5. 3. 2020. K řádnému doručení příkazu totiž došlo až dne 21. 3. 2020, jelikož v době, kdy byl příkaz doručován, neměl, nově ustanovený zástupce jednatele společnosti Pomáháme a chráníme s. r. o., přístupové údaje k datové schránce společnosti. Žalobce připustil, že k zápisu nového zástupce jednatele společnosti Pomáháme a chráníme s. r. o., do obchodního rejstříku došlo již dne 14. 6. 2019, přístup do datové schránky společnosti mu však byl umožněn až dne 21. 3. 2020.
10. Žalobce byl tedy přesvědčen, že tím, že dne 21. 3. 2020 byl odpor společností Pomáháme a chráníme s. r. o., zaslán žalovanému, byl zaslán včas. Zásadně nesouhlasil s tím, že dosud nebylo žalovaným v řízení pokračováno a o odporu rozhodnuto.
11. Žalobce proto uplatnil ve věci opatření proti nečinnosti ze dne 8. 9. 2020, kterému nebylo usnesením ministerstva dopravy ze dne 22. 9. 2020 vyhověno. Žalobce vytkl ministerstvu dopravy nesprávnost závěru o neexistenci nečinnosti žalovaného v dané věci. Rovněž tak namítal nesprávnost poukazu ministerstva dopravy na § 24 odst. 2 správního řádu s tím, že ve věci nebylo lze podat žádost o určení neplatnosti doručení, když takováto žádost je určena pro případy, kdy si adresát nemůže pro dočasnou nepřítomnost či jiný vážný důvod vyzvednout zásilku. Žalobce vysvětlil, že v tomto případě převzetí zásilky nebránila dočasná nepřítomnost či jiný vážný důvod, nýbrž zde nemohlo vůbec dojít k doručení zásilky pro absenci přístupových údajů oprávněné osobě; nenastala tak ani fikce doručení zásilky.
12. V následujících bodech [14] až [59] žaloby žalobce předestřel právní názor na neprávnost postupu Nejvyššího správního soudu, který vyvěšuje osobní údaje advokátů na celosvětovou síť internet.
13. Závěrem žalobce navrhl soudu, aby žalovanému uložil povinnost vydat ve lhůtě 15 dnů meritorní rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. S- MHMP 694310/2019/Hof.
14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 4. 5. 2021 odmítl veškeré žalobní námitky. Zdůraznil, že v daném řízení byly ze strany žalobce předloženy správnímu orgánu dvě plné moci, jež se svým rozsahem překrývaly. V průběhu správního řízení byly správnímu orgánu ze strany žalobce předkládány různé varianty (právě) zastupujících zmocněnců žalobce. Správní orgán vždy akceptoval zmocněnce, kterého žalobce v průběhu správního řízení označil. V okamžiku, kdy tato obstrukční taktika neobstála, uplatnil žalobce za účelem prodloužení řízení další argument, a to nemožnost oprávněného zástupce zmocněnce přihlásit se do datových schránek.
15. Žalovaný odkázal na metodiku ministerstva vnitra týkající se datových schránek a dovodil, že tzv. fikce doručení není vázána na to, zdali oprávněná osoba může/chce/umí se do datové schránky přihlásit.

16. V této souvislosti upozornil na to, že z datové schránky společnosti Pomáháme a chráníme s. r. o., v období od 24. 2. 2020 do 20. 3. 2020 byly odeslány žalovanému tři podání, a to pod č. j. MHMP 342400/2020 (podání odporu 25. 2. 2020), pod č. j. MHMP 342406/2020 (podání odporu dne 25. 2. 2020), pod č. j. MHMP 459064/2020 (žádost o ústní jednání dne 17. 3. 2020). Tvrzení žalobce, že po rozhodnou dobu nebylo možno z datové schránky společnosti Pomáháme a chráníme s. r. o., odesílat poštu, jelikož oprávněný zmocněnec neměl přístupová data, měl za vyvrácené.
17. Žalovaný proto nečinným ve správním řízení není a navrhl soudu zamítnutí nedůvodné žaloby.

III.

Posouzení žaloby

18. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném (dále jen „s. ř. s.“), neboť žalobce s rozhodnutím soudu bez nařízení ústního jednání v žalobě (viz bod 60 žaloby) výslovně souhlasil a žalovaný s tímto procesním postupem soudu rovněž souhlasil, a to ve vyjádření k žalobě ze dne 4. 5. 2021.
19. Městský soud v Praze žalobu posoudil, přičemž podle § 81 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
20. Žaloba není důvodná.
21. Při posouzení věci vyšel soud z následující právní úpravy:
22. Podle § 79 odst. 1 věta první s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.*
23. Podle § 81 odst. 2 s. ř. s. *je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.*
24. Soud konstatuje, že žalobce před podáním žaloby vyčerpá všechny prostředky, které mu procesní předpisy stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, když podal dne 8. 9. 2020 ministerstvu dopravy žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti v dané věci. Ministerstvo dopravy usnesením ze dne 22. 9. 2020 žalobci sdělilo, že ve věci neshledalo nečinnost žalovaného.
25. Jádrem sporu v dané věci bylo právní posouzení včasnosti podaného odporu žalobce prostřednictvím zmocněnce - společnosti Pomáháme a chráníme s. r. o., dne 21. 3. 2020 proti příkazu k uložení pokuty ze dne 24. 2. 2020. Žalobce tvrdil, že jím podaný odpor byl včasný, jelikož až do dne 21. 3. 2020 nedisponoval nově ustanovený zástupce jednatele společnosti Pomáháme a chráníme s. r. o., M. P., přístupovými daty k datové schránce společnosti, tudíž do ní po tuto dobu neměl přístup a nebylo možno prostřednictvím datové schránky společnosti komunikovat; přístupové údaje byly M. P. zaslány až dne 21. 3. 2020, kdy se do datové schránky přihlásil a podal i sporný odpor, byl tak přesvědčen, že se jednalo o včasné podaný odpor.

26. Soud v této souvislosti poukazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, zejména na rozhodnutí ze dne 27. dubna 2021, č. j. 1 As 428/2020 – 39, v němž soud v bodech [16] až [18] řešil jak po stránce skutkové, tak po stránce právní odbornou otázku týkající se rovněž nedisponování s přístupovými údaji do datové schránky právnické osoby ze strany oprávněné osoby a vlivu takovéto situace na doručení listin do datové schránky. Nejvyšší správní soud zde k dané problematice jednoznačně konstatoval, že pokud: „ ... [s]těžovatel tvrdí, že do datové schránky neměl v rozhodnou dobu přístup aktuální statutární orgán, a proto nemohlo být řádně doručeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ani podáno odvolání. K tomu lze uvést, že při doručování právnické osobě, která má povinně zřízenou datovou schránku, není rozhodné, kdo je jejím statutárním orgánem ani další skutečnosti vztahující se k jeho osobě. Doručuje se právnické osobě, nikoliv jejímu statutárnímu orgánu, který je jen osobou oprávněnou k přístupu do datové schránky. Skutečnost, že oprávněná osoba v dané době nedisponovala platnými údaji pro přístup do datové schránky, případně že se jí z důvodů na její straně nepodařilo přijatou datovou zprávu otevřít, nemá na účinnost doručení vliv (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 4. 2019, sp. zn. 23 Cdo 641/2019, ze dne 24. 10. 2013, sp. zn. 21 Cdo 93/2012; usnesení ze dne 31. 1. 2012, sp. zn. 32 Cdo 3981/2011, nebo usnesení ze dne 26. 3. 2014, sp. zn. 33 Cdo 930/2014). ... Na účinnost doručení právnické osobě, která ve správním řízení vystupovala jako zástupce stěžovatele, v tomto případě nemůže nic změnit otázka způsobu zneplatnění přihlašovacích údajů Ministerstvem vnitra. Kasační soud v tomto ohledu jednak připomíná, že se od uživatelů datových schránek vyžaduje jistý stupeň „bdělosti“, zejména při nakládání s přístupovými údaji (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2015, č. j. 4 As 160/2015 - 43, či ze dne 26. 8. 2015, č. j. 3 Ads 21/2015 - 44. Pokud snad vznikl problém s přidělením přihlašovacích údajů oprávněné osobě ze strany Ministerstva vnitra, měl tuto skutečnost v souladu se zásadami bdělosti a péče řádného hospodáře bez zbytečného odkladu řešit ten, kdo byl oprávněn jednat jménem nového jednatele. Ustanovení § 12 odst. 3 zákona o elektronických úkonech umožňuje aktivitu nového statutárního orgánu v otázce zneplatnění přístupových údajů.“
27. Právní závěry zaujaté ve shora citovaném judikátu lze bez dalšího vztáhnout i na nyní posuzovanou věc. Soud tedy zdůrazňuje, že obranu žalobce vystavěnou na tvrzení, že nově ustanovený zástupce jednatele společnosti Pomáháme a chráníme s. r. o., M. P., nedisponoval přístupovými daty k datové schránce společnosti, tudíž do ní po dobu od doručení příkazu dne 24. 2. 2020 do dne 21. 3. 2020, kdy mu byly potřebné přístupové údaje zaslány, neměl přístup, shledal nedůvodnou. Jak uvedl Nejvyšší správní soud, v případě datové schránky právnické osoby se doručuje právnické osobě a nikoli jejímu statutárnímu orgánu. Na účinnost doručení písemností do datové schránky právnické osobě tak nemá vliv skutečnost, zdali oprávněná osoba (v dané věci zástupce jednatele M. P.) měl či neměl v době rozhodné platné přístupové údaje do datové schránky společnosti Pomáháme a chráníme s. r. o.
28. Soud současně upozorňuje, že byť žalobce namítal, že nově ustanovená oprávněná osoba jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o., M. P., nebyl schopen otevřít datovou schránku společnosti ode dne 14. 6. 2019 (kdy byl zapsán jako nový zástupce jednatele) do dne 21. 3. 2020 (kdy mu byly zaslány přístupové údaje do ní), přesto však byla v průběhu této doby korespondence mezi účastníky vyřizována prostřednictvím datové schránky společnosti Pomáháme a chráníme s. r. o. Ze správního spisu totiž vyplývá, že dne 18. 11. 2019 bylo z datové schránky této společnosti odesláno žalovanému odvolání žalobce proti usnesení ze dne 23. 10. 2019; dne 21. 11. 2019 bylo do datové schránky společnosti zasláno žalovaným podání, kdy z doručky vyplývá, že dne 2. 12. 2019 se do datové schránky

přihlásila oprávněná osoba. Tedy společnost Pomáháme a chráníme s. r. o. bez jakýchkoli problémů komunikovala se žalovaným prostřednictvím svých datových schránek i v době, ve které dle tvrzení žalobce, tak nemohla pro absenci přístupových údajů oprávněné osoby činit. Navíc ze spisového materiálu nevyplývá, že by žalobce, resp. jeho zmocněnec společnost Pomáháme a chráníme s. r. o., jakkoliv žalovaného uvědomoval o problémech při doručování do datové schránky. Ve světle uvedených zjištění pak soud posoudil námitky žalobce ohledně nemožnosti přístupu do datové schránky společnosti Pomáháme a chráníme s. r. o. v době rozhodné pro doručení příkazu k uložení pokuty ze dne 24. 2. 2020 i jako ryze účelové.

29. Soud shrnuje, že v dané věci došlo ze strany žalovaného ke správnému posouzení doručení odporu žalobce ze dne 21. 3. 2020 jako opožděné, příkaz k uložení pokuty žalobci ze dne 24. 2. 2020, vůči němuž odpor směřoval, tak správně nabyt právní moci dne 14. 3. 2020. Tedy žalovaný není ve správním řízení nečinný, když o odporu žalobce ze dne 21. 3. 2020 věcně nerozhodl.
30. S ohledem na shora uvedené posouzení věci soud pro nadbytečnost nebude v obecné a čistě spekulativní rovině hodnotit, jestli měl žalobce namísto podání opožděného odporu zvolit jiný procesní postup a žádat o určení neplatnosti doručení na § 24 odst. 2 správního řádu, když takto žalobce neučinil.
31. Nad rámec soud dodává, že ponechává bez vypořádání žalobní text zabývající se neoprávněností Nejvyššího správního soudu vyvěšovat osobní údaje advokátů na internet, jelikož nesouhlas žalobce s postupem Nejvyššího správního soudu v rámci vyvěšování písemností na internet postrádá jakoukoliv věcnou souvislost s posuzovanou věcí.

IV.

Závěr

32. Soud výrokem pod bodem I. žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 81 odst. 3 s. ř. s.
33. Výrokem pod bodem II. rozsudku rozhodl soud o náhradě nákladů řízení dle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má zásadně účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci však úspěšnému žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto mu náhradu nákladů řízení dle § 60 odst. 7 s. ř. s. nepřiznal. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. ledna 2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu